

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

hol a szerkesztő hűkönapokon délelőtt 9-11 óra között, és Bofony, Kut-utca 356. sz. alatt hol minden délután található. A ap szellemi részét illető minden közlemény, valamint az előfizetési pénzek és hirdetések bérmentesen ide küldendők. Nagy-külföldi levelei érdekli közlemények Horváth László, arsszerkesztőhez Segesvárra küldendők, kis-külföldi levelei érdekli közleménye Gyöngyösi István, arsszerkesztőhez Dicső-Szt.-Mártonba.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-külföldi levelei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszék s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKENT HARÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

118-ik szám.

Brassó, Kedd, október 15-én.

V. évfolyam. 1889.

Román Miron és az Emke.

Román Miron erdélyi gör. keleti érsek-metropolita, kit hazafiasnak ismert eddig az egész ország, kinek Kolozsvárt, papágával való tisztelgése alkalmával azt mondá koronás királyunk: „ismerem önök befolyását a népességre s azért elvárom s örömmel fogom látni, ha méltó főpásztoruk imént nyilvánított szavaihoz hiven, eme befolyásukat csakis a hűség és valódi hazafias erények ápolására fogják használni” összetitizott az Emke-vel, megsértette, hivatalosan tendenciózus bántalmakkal illette, az Emkét.

Mi adott erre alkalmat az érsek-metropolita urnak?

Az Emke elnöke megkereste, engedné meg, hogy egy gör. kel. pap, ki erre készséggel vállalkozik, a többi felekezet lelkészeivel együtt felszentelje az Emke lobogóját.

Román Miron ur himezhett, hámozhatott volna, ha e kérést nem akarja vala teljesíteni; ezer és ezer udvarias kibuvót találhatott volna e kérés megtagadására; az ország, a közvélemény egyoldalunak tartotta volna az érsek-metropolita urat és rendben volna minden.

De Román Miron metropolita ur mást tartott jónak. Ő nem elégedett meg egyszerű megtagadással, pusztá negációval, ő — kétségbevonhatatlanul beigazolja ezt levele — provokálni, sérteni akart. Helyén lévőnek találta egy udvarias kérésre udvarias gorombasággal felelni s a magyar nemzet nagy zömét képviselő együletet sértegetni, alaptalanul rágalmazni, oly vádakkal illetni, melyeket emelhet elfogult magán-ember, emelhet a chauvinistikus nemzetiségi sajtó, de nem oly előkelő állásban lévő főpap, a ki eddig mindég oly fenn hirdette magyar hazafiságát.

A szinaranyának vélt kincs hamisnak bizonyult: csak talmi. Mert Román Miron metropolita ur azzal tisztában van, hogy az az irány, melyet az Emke követ, az egész magyar nemzet, a kormány iránya, melyre koronás királyunk azt mondá most már boldogult fiának: „vidd le áldásomat a nemes és jogos munkára.”

Ez az irány tehát a legfelsőbb Trón írása is: Román Miron ur tehát szándékosan,

tudva akart frontot csinálni s elvesztett népszerűségét saját egyházában visszakoldulva, szembeállni az egész magyar nemzettel.

A király e szavait nem a kormány adta szájába a felségnek, nem hivatalos nyilatkozat volt ez, hanem az apa szava fiához, a mely szóban az érzélem, a meggyőződés nyilvánul.

És ha Román Miron metropolita ezzel szemben, minden ok nélkül, tüntetőleg lép fel, úgy ez egyenesen hazafiatlanság.

Román Miron ur „nyílt ellenzője”-nek vallja magát a magyar kulturmozgalmaknak. Az az: a metropolita ur ellensége a magyar nemzet azon aspirációinak, hogy e hazára, a magyar hazára, faji jellegének bélyegét reá nyomhassa, azaz Román Miron ur ellensége a magyar államnak.

Amde Román Miron ur nemcsak ezt mutatta ki ezzel a levelével, hanem azt is, hogy hiányzik nála a tapintat.

Honnan veszi a jogot a főpap ur, hogy az Emkét oly czélok követésével vádolja, melyek sem az egylet törvényesen megerősített alapszabályaiból, sem munkaprogramjából, sem multjából és eddigi működéséből ki nem magyarázhatók? Honnan vesz alapot és jogot Román Miron arra, hogy az Emkét és általa az egész magyar nemzetet a nemzetiségek beolvasztásával vádolja?

A mit valaki állit, azt be is kell bizonyítani. Ha Román Miron urnak be kellene bizonyítani ezen állításait, úgy nagyon kényes helyzetbe jönne, mert képtelen volna rá. Mert az, hogy az Emke vissza akarja magyarosítani az eloláhosodott magyarokat, az csak nem a nemzetiségek megtámadása! Ez pusztá kötelesség.

Az, hogy meg akarja tartani a nemzetnek azt, a mi megtartható, azaz a nemzetet magyarnak s nem engedni, hogy az oláh praepotencia elnyelje a magyar falvakat egymásután, az ismét nem megtámadása a nemzetiségeknek, ez ismét csak kötelesség.

Avagy abban nyilvánul-e az Emke beolvastó törekvése, hogy magyar egyházat, segegyez, magyar iskolát, óvót emel?

Hát ehhez sincs joga a magyar nemzetnek?

Pedig az Emke csak ezt teszi, semmi

mást. A ki mást állit, mást tulajdonit az egyesületnek, az vagy nem ismeri, vagy szándékosan ferdit, rágalmaz.

Román Miron előkelő állásában lehetetlen ezt nem tudni. Ép ezért jól tette — méltósága parancsolta, — az Emke igazgató-választmánya, hogy Román Miron vádjait indignációval visszautasította. Ez a legkevesebb, a mit tehetett.

Belföld.

Brassó, okt. 14. (A főrendiház alelnöke.) A főrendiház okt. 12-iki ülésén a miniszterelnök betérjlesztette ő felségének a főrendiházhoz intézett következő kegyelmes királyi leiratát:

„Mi első Ferencz József, Isten kegyelméből Auszriai Császár, Csehország királya stb. és Magyarország apostoli királya. Hű Magyarországnak és Társországai Zászlósainak egyházi világi Főrendinek és Képviselőinek, kik az Általunk 1887. évi szeptember hó 26-ik napjára Budapest fővárosunkba összehívott országgyűlésen egybegyűlvék, üdvöt és kegyelmünket. Kedvelt hiveink! A magyar országgyűlés főrendiháza egyik alelnökének őszintén, kedvelt hívünknek, tekintetes é nagyságos gróf Csáky Albinnak annak idején vallás- és közoktatásügyi miniszterünké történt kineveztetése folytán a főrendiház egyik alelnöki állása üresedésben lévén: magyar miniszterelnökünk előterjesztésére a jelen országgyűlés további folyamára a főrendiház alelnökévé kedvelt hívünket, tekintetes é nagyságos Károlyi Tibor grófot ezennel kegyelmesen kinevezzük. Kikhez egyéb iránt császári és királyi kegyelmünkkel állandóan hajlandók maradunk.

Kelt Eisenerzben ezernyolczszáznyolczvankilenczedik évi október hó tizedikén. Ferencz József s. k., Tisza Kálmán s. k.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. okt. 14.

Az orosz czár megtette kötelességét, elmehet. El is ment. A »Reichsanzeiger« jelentése szerint Sándor czár a diszlakomán a következő felköszöntőt mondotta: »Köszönöm Felséged szives szavait és teljesen osztozom azon érzelmekben, melyeket imént kifejezett. Ő felsége a császár és király egészségére! Hurrá!« A czár Berlinben időzése alkalmával borzasztó módon őrizték az utcákat. A lapokban sokféleképen felpanaszolták, hogy az utcákat nagy mértékben és igen sokáig elzárva tartották és éles megjegyzéseket teszt-

nálja őt . . . S midőn a szenvedélytől elragadt nő egy örvény előtt áll, még egy lépés és elvesz örökre, akkor a férfi azt mondja: ne tovább! Erős kezekkel megragadja a gyenge nőt s a neki nyújtott üdvöt visszautasítja . . .

Oh, Margit, az ily férfit csak imádni lehet! . . . Csak most érzem, mivé tehetett volna ő engemet . . . És mivé tett? Jóvá, nemessé!

Ha ama lázas pillanatban karjai közé zár s azt mondja, menjek el vele a kárhozatba, — én vele megyek. Egy perc — s a legnemesebben érző nő is mivé lehet . . .

Istenem! mitévő lennék most, ha Zoltán nem viseli magát oly nemesen!

Oh, a férfiak, kik könnyelműen használják fel a lázas pillanat mámoros üdvét, csak szeszélyből, unlomból, nem tudják, mily pokoli kint szenved e szerencsétlen nő egy rövid tévedésért. Oh, ha ezt tudnák, nem lennének oly könnyelműek soha!

Zoltán még két napig marad nálunk, azután elmegy külföldre. Nem tudom, mi készíti ez utra. Kértem, maradjon még, hisz már nincs mitől félnie, de ő nem akar. Azt hiszem beteg, mert oly szenvedően néz ki.

Ma hosszasan beszéltem vele, vigasztalt és azt mondá: hogy én boldog leszek. Én nem hiszem, ugye te sem, szeretett Margitom?

A „BRASSÓ TÁRCZAJA.”

A mostoha.

— Elbeszélés. —
(Folytatás.)
X.

Augusztus 12.

. Megtörtént . . . A megpróbáltatás keserű serlegét fenéig ürítém.

Tegnap adám legnagyobb bizonyítékát szerelmemnek; tegnap, midőn lemondék róla! Láthatod, kedves barátom, hogy mily végtelen szeretem Ilmát, ha le tudtam mondani szerelméről az ő nyugalmaért

Azt írád neked multkori levelemben, hogyha Ilma bevallaná szerelmét, nem lenne elég erőm lemondani a boldogságról. A mitől féltém, megtörtént: egy lázas pillanatában bevallá szerelmét. De még volt erőm, hogy azt mondjam neki: nem szeretlek! . . .

Oh, barátom, mi lehet a világ összes kinja ahhoz képest, a mit akkor érzék?! . . . Hogy írjam le neked azt, a mi: akkor ment szívem — s lelkemben végbe, midőn a becsület azt parancsolá, hogy mondjam neki nem szeretlek! Annak, a kit imáadásig szeretek szeretni fogok, a mig élek. Hideg szavakkal kötelességeire figyelmeztetni, midőn szívemet a szerelem tüze égeté! Kibontakozni ölelő karjai közül, midőn ez

öleléseért életem adnám oda, ha ez az ölelés nem lenne vétek!

De minek folytassam tovább? A te nemes lelked fel tudja fogni az én lelkem bánatát. Sietek hozzád, hogy elbucsuzzam tőled egy hosszú időre — talán örökre! . . .

Elmegyek messze innen, talán nem lesz oly égető a fájdalom, ha egy ország választ el tőle. De magamtól is félek, hogyha közelében vagyok, gyáva talán lenni

Holnap, vagy holnapután indulok innen, magammal vive egy gyógyíthatatlan sebet. Isten veled! ölel szerető

XV.

Báró D. Ilma levele Somosy Margithoz.

Aug. 14.

A láz elmúlt, . . . most oly csendes fájdalmat érzek, mint nagy betegség után a lábadozó. Mióta tudom, hogy Zoltán nem szeret, szerelmem nem oly lázas többé.

Nem mintha nem szeretném úgy, oh nem, hisz ha lehetett még fokozni szerelmemet, úgy most még jobban szeretem, mióta nagy lelkét oly fenséges alakban mutatá be.

De hogy is ne! Képzeltető-e, hogy a mostani könnyelmű férfiak közt s találkozik egy, a ki azt mondja a nőnek: nem szeretlek! bár ha nem is szeret. Akkor, midőn a nő boldogsággal, üdörséggel ki-

nek a rendőrségre. Az »Unter den Linden«-en a cordon felbontása után is az orosz nagykövetség épülete környékének nagy részét elzárták. Egy hölgynek táskáját, melyet egy szolga vitt utána, megvizsgálták. A sajtó képviselői különben a rendőrségi elnökségtől a csár ott tartózkodása alatt a rendőrségi cordonokat illetőleg igazolványt kaptak. Sándor császár, Vilmos császár és György nagyherceg 12-én reggel a királyné vértsek egy osztályának kísérete mellett Hubertusstockra mentek cserkészni. A csárnak Vilmos császár vadaskastélyában azt a szobát bocsátották rendelkezésére, a melyben az elhunyt Vilmos császár lakott s a melyet elhunytá óta nem használtak. Délben villásreggeli volt, mire folytatták a vadászatot. D. u. 5 órakor ebédhez terítettek. Az elutazás esti 8 órára volt kitűzve. 9 órakor az uralkodók csakugyan visszaérkeztek Berlinbe. Este fél 10-kor Frigyes császárnénál legszűkebb családi körben vacsora volt, a melyen megjelentek: Vilmos császár és a császárné, Sándor császár, György nagy herceg, a meiningeni örökös herceg, Frigyes Károly herceg neje és Frigyes császárné leányai. A csár látogatásáról a pétervári »Novaja Vremja« a következőket írja: A találkozás politikai jelentősége később fog kitűnni. E pillanatban Európa a nemzetközi udvariasság szabta kötelességnek szíves jóindulattal és minden utógondolat nélkül való teljesítését látja. A »Grasdanin«-ama körülményre vonatkozólag, hogy a csár üdvözlésére Bismarck herceg is megjelent, megjegyzi, hogy a herceg már két nemzedéken át szíves viszonyban áll az orosz csári családdal, úgy hogy meg nem jelenésének nagyobb politikai jelentősége lett volna, mint annak, hogy Vilmos császár felköszöntőjében nagyon rokonszenvesen emlékezett meg Oroszországról és azon óhajnak ad kifejezést, vajha a császár barátságos nyilatkozata jótékony befolyással lenne a német-orosz viszonyokra.

Ő felsége okt. 12-én délbén a zanzibári küldöttséget félórai kihallgatáson fogadta. A küldöttség tagjai udvari kocsikban érkeztek a várba.

A francia becsületrend nagy kancellárságát MacMahon tábornagnak ajánlották föl, de MacMahon kijelentette, hogy bár nagyon megtisztelve érzi ez által magát, még sem fogadhatja el ez állást, tekintettel arra, hogy egykor a köztársasági elnöki méltóságot viselte.

A szerb regensség és a kormány közbenjárása következtében Milán király megengedte Sándor királynak, hogy anyjával találkozzék. Milán király távirata válasza okt. 12-én reggel érkezett meg, mire Sándor király, nevelője, Dokics, kíséretében azonnal a királynéhoz ment.

A brassói m. kir. állami főreáliskola felavatásának ünnepe.

A tiszta azurkék égboltozatról melengető sugarait, melyeket az elmúlt nyáron oly gyakran s keservesen nélkülöztünk, bőkezűen árasztotta reánk szombaton az őszi nap, mintha ő is óhajta résztvenni az ünnepen, melyet városunk ünnepelt, s az őszi szellő enyelegve játszadozott az óriási nemzeti lobogóval, mely a főreáliskola új palotája oromzatának árboczában lengett, hirdelve, hogy az ma üli ünnepét.

A meghívott vendégek jóval az ünnepély kezdteül kitűzött idő előtt kezdtek gyülekezni s mire a városház tornyán az óra tizenegyet ütött, a főreáliskola nagy rajzterme s a vele határos tanári szoba is annyira megtelt, hogy a később jövőeknek még egyszer akkora száma a folyosókra s a lépcsőkre szorult, hol a tanintézet tanulósága képezett sorfalat.

Az ünnepélyt pont 11 órakor dalárdánk nyitotta meg Hubay azon szép dalával, melylyel e nyáron Szeged s a magyar dalnokok szívét bűvölte el, s melynél alkalmasabbat ez alkalomra keresve sem találhatott volna s midőn Binder hatalmas hangja a reánk oly találó fohászt: »Oh tanítsad összhangzásra egy anyának gyermekit« — énekelte, az delejes áramként hatott a jelenvoltakra s varázs hatása elől nem zárkózhatott el a jelenvoltak egyike sem.

A dal elzengése után Elischer József kir. tanácsos s nagyszebeni tankerületi főigazgató, mint a válás és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur ez alkalomból külön megbízottja és képviselője lépett az emelvényre, s szónoki hévtől ihletett szavakkal megemlékezvén ez iskola alkotójának, néhai Trefort Ágoston vallás és közoktatásügyi miniszternek a tanügy terén s kivált ez iskola megalkotása körül szerzett mulhatatlan érdemeiről, utalva a nagy felelősségre, melyet a nemzeti cultura e nagy fontosságú tényezőjének futárjai, a tanárok elvállalnak, jelkesítő szavakban buditotta őket, tegyék ez iskola falait lakhelyévé a hazaszeretetnek, istenfielemnek és tudománynak, mire a vallás és közoktatásügyi kormány nevében az épületet átadta az igazgatónak.

A miniszteri képviselő beszédét követett lelkes éljenek elhangzása után Rombauer igazgató lépett az emelvényre s miután első sorban meghatottan köszönetet mondott az ezen iskola és épülete megalkotása által a tanügy érdekei iránti meleg részvétet tanúsított törvényhozó testületek s kormány, mindennek felett Ő felsége apostoli királyunknak, kinek culturalis ügyeink fejlesztése iránti mély érdeklődését, ezen uralkodásának aegise alatt alkotott új iskola is igazolja, miután továbbá elismerőleg emlékezett meg mindazokról, kik az épület anyagi megalkotásában tevékenyen közreműködtek, nevezetesen az épület tervezőjéről Meixner Károly budapesti építészről, továbbá Gärtner nyugd. főmérnök s vállalkozóról, Olescher az az építkezés vezetőjéről, végül Barabás, Bernhardt, Dük és Fink helybeli derék iparosokról, kik a legnagyobb elismerést érdemlő buzgósággal törekedtek az épületet nemcsak minden tekintetben jó s czélszerűvé, de széppé is alkotni, áttért az iskola négy évi történetének vázolására.

A reáliskola multjából számos érdekes részletet feltárt történetére, a rendelkezésünkre álló helyre való tekintettel itt nem terjeszkedhetünk ki, s csupán azt akarjuk megemlíteni, hogy előadó behatódobban ismertette a tanintézet szervezésénél felmerült nehézségeket hálásan emlékezett meg az odaadó támogatásról, melyben az alkalmas helyiségek keresésénél Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő ur által részesített, ugyszintén azon vendégszeretetről, melyben az egyideig hajléktalan főreáliskolát az akkori polgári iskola s annak igazgatója Orbán Ferencz szakiskolai igazgató ur részesítette.

Ismeretése további folyamán a tanintézet osztályainak és tanári kara fokozatos kiegészítését és az építkezés előkészítésének s haladásának különböző fasisat adván elő, a történet befejezéseül az első érettségi vizsgálat, s az ezen jelenvolt miniszteri biztos, hr. Eötvös Lorándról s az annak tiszteletére rendezett ünnepélyről, az összes helybeli tanintézeteknek ez első közös ténykedéséről emlékezett meg meleg szavakban.

Miután még a tanintézet e négy évben való fenn tartási költségét illetőleg sorolt fel néhány érdekes statisztikai adatokat, melyek közül csupán azon egyet akarjuk felemlíteni, hogy minden tanuló, ki e négy éven át a főreáliskolát látogatta az államnak, 733 forintjába, tehát évente átlag 181 forintjába került, a hazaszeretet ápolásában, a tudomány művelésében s a kötelességtudás fejlesztésében foglalja össze ama hivatást, melynek betöltésében a tanári kar módját keresi, hogy az itt befektetett nagy anyagi tőkét szellemileg értékesítse s köszönetet mondván az ünnepélyen megjelent helybeli tanintézetek teljes testületeinek, a messze vidékről ide fardt testvér tanintézetek, a megyei, a városi s egyéb hatóságok, végre a hadsereg képviselőinek, hogy szíves részvételük által a mai ünnepély fényét emelni szívesek voltak, azon óhajjal zárja be beszédét, vajha az eddigi 4 évvel nem csupán a tanári karnak, de a tanintézetnek meghonosodása is befejezett lenne, vajha e tanintézetet e város minden lakója ezután a mi főreáliskolánknak tekintené s nevezné s annak minden ügyét, minden érdekét közügynek, közös érdeknek tekintené.

A szónok zárszavai: »éljen, virágozzék s gazdagon gyümölcsözzék a mi főreáliskolánk!« élénk visszhangot keltettek a hallgatókban, zálogául annak, hogy óhajának megvalósulása nem fog elmaradni.

Az ünnepélyt a dalárda által remekül elénekelt szózat fejezte be, mire a megjelent nagy számú vendégsereg a főreáliskola különböző helyeit tekintette meg.

A szép terem, melyben ez ünnepély lefolyt, ez alkalomból szőnyegekkel fényesen volt díszítve, a legnagyobb fényt azonban Ő felsége a királynak egy remek kivitelű életnagyságu olajfestménye képezte, melylyel, mint értesülünk, Raidl Sándor főreáliskolai rajztanár ajándékozta meg ez ünnepély alkalmából az új iskolát.

A jelenvoltak sorából meg kell említenünk és pedig első sorban a közös hadsereg és a m. kir. honvédség egy 15 tagú küldöttségét, mely Pichalek ezredes urral élén jelent volt meg; jelen voltak továbbá a megye, a városi tanács, a helybeli különböző hitfelekezetek egyházi, s városunk minden egyéb világi hatóságainak s testületeinek képviselői. A helybeli tanintézeteket nemzeti s felekezeti különbség nélkül a tanárok testületileg képviselték, az országos középiskolai tanáregyesület részéről Volf György, a tanáregyesületi közlöny szerkesztője jelent volt meg, végre kedves vendégeiül üdvözölhetette főreáliskolánk e napon Téglás Gábort, a dévai s Solymosi Jánost, az udvarhelyi állami főreáliskola igazgatóját.

A hivatalos ünnepélyt d. u. 1 órakor 160 teritékű bankett követte az »Europa« szálloda dísztermében, melyen a hivatalos ünnepély legtöbb vendégét újra láthatják. Az elnöki széket Elischer József tankerü-

leti főigazgató foglalta el, kinek oldalán Möller apátplebános s Hönig honvédalezredes urakat láttuk, ezek mellett Roll Gyula alispán, Jakobi polgármester helyettes, Petrik gör. kel. főesperes, Fogarascher kir. pénzügyigazgató, Koós kir. tanfelügyelő, Molnár közoktatásügyi miniszteri titkár, Vargyasi, Korodi, Iliasevics, Orbán, Téglás, Solymosi igazgató urakat, Volf Györgyöt, e szeretetreméltó kiváló tudósunkat, Gärtner Károly ny. kir. főmérnököt, az itteni összes középiskolák tanárait s városunk közéletének majdnem minden tényezőit láttuk.

S a mily fényes volt a kör, melyet az »Europa« ez alkalomra majdnem szűknek bizonyult terme egybefoglalt, oly emelkedett volt az abban uralkodó hangulat is.

A végtelen pohárköszöntők sorát, melyek közül itt csakis néhányat említünk meg, Elischer József kir. tanácsos nyitotta meg, jellemezvén kulturánknak az utolsó 40 évben való, a történelemben példátlan fejlődését, éltette ennek áldó, s termékenyítő napját, Ő gét apostoli királyunkat, felséges urunkat.

Utána Rombauer Emil e fő eszméit megvalósító tanári kart s ennek részeké a közoktatási kormányt s annak vezérferfiit köszöntötte fel, poharát ürítve a férfura, ki azt ma oly méltóan képviselte, Elischer főigazgatóra.

Dr. Hoffmann, a megyei és városi hatóságot, Roll Gyula alispán a culturalis haladás első zálogát, az egyesítést, M hely az ünnepélyen megjelent testületeket és azok képviselőit, a testvér tanintézetek tanárait s ezek közt kiválóan aszász és román infézetek jelenlévő tagjaira ürítette poharát, Jakobi városi tanácsos az új főreáliskolára, mint az internacionális tudomány egyik művelőjére, Korodi igazgató a főreáliskola tanári karára, Bedő József Möller Ede apátplebánosra, majd a főreáliskola tanárait, Iliasevics igazgató az egyetértés s igaz kartársi összhangra, Orbán Ferencz újból a főreáliskola tanári karára, Rombauer Meixner építésre s az építésnél közreműködött vállalkozókra és iparosokra, Koós Ferencz tanfelügyelő az elemi iskolai tanítókra, Vargyasi igazgató Rombauer igazgatóra, Beuerle a dalárdára, Voina Vasilje gör. keleti lelkész az igaz hazaszeretetre, Binder Jenő Volf György kiváló tudósunkra, Téglás Gábor Koós tanfelügyelőre s Orbán Ferencz igazgatóra, majd a honvédség jelen volt képviselőire Hönig alezredes urra s ismét Fogarascher pénzügyigazgatóra, mint az iskoláknál annyira szükséges apró pénz eláteremtőjére mondott felköszöntőt.

E felsorolás azonban teljességre távolról sem tarthat számot, s a referens csak azzal mentheti ebbeli mulasztását, mert biztos értesülése szerint, a d. u. 1 órakor kezdődött bankett utolsó felköszöntője az éjféli utáni órákban hangzott csak el.

A sikerült bankette élő bizonyossága, hogy főreáliskolánk tanári karának ittműködése rövid négy éve alatt sikerült városunk lakossága minden rétegének szeretetét, rokonszenvét megnyernie.

S hogy meleg rokonszenv kíséri tanintézetünk fejlődését nemcsak itt, hanem az ország minden részében, arról a banketten felolvasásra került mindenfelől érkezett üdvözlő átiratok s sürgönyök tanuskodnak.

Ezek közül Berzeviczy államtitkár urét riadó éljenzéssel fogadta a vendégsereg, ugyszintén Erdődi Béla kolozsvári tankerületi főigazgatót is. Az üdvözlő átiratok és táviratok sorából a »Brassó« távollevő szerkesztőjének, a nagyszebeni, kaposvári, jászberényi, mármaroszigeti, veszprémi, egri, rimaszombati középiskolák tanári karának meleg hangú üdvözlétei említenők meg.

A szép ünnepély emlékét az idő el fogja mosni, de hiszszük, hogy hatása maradandó lesz.

Ha megtanuljuk egymást ismerni, megtanuljuk egymást becsülni és szeretni is, megtanuljuk, hogy igazán egy anyának vagyunk édes gyermekei, kik mindannyian egyet akarunk, és édes anyánkat, drága hazánkat szeretni, annak javát minden téren előmozdítani.

E közeledésre alkalmas érintkezést nélkülöztük eddig leginkább s örvendő üdvözöljük a szombati ünnepélyt, mely ilyet szolgáltatott.

Éljen, virágozzék s gyümölcsözzék hát a mi főreáliskolánk új otthonjában továbbra is, szolgálataiban azon eszméknek, melyeknek eddig is zászlóvivője volt.

E. M. K. E.

Igazgató-választmányi ülés Kolozsvárt

— okt. 12.

Az Emke igazgató-választmánya ma tartotta okthavi rendes ülését. Az elnöki széket Gróf Bethlen Gábor egyesületi elnök foglalta el, (betegsége óta elő-

szór) kit a szép számban megjelent tagok tüntető jelkesedéssel fogadtak. Sándor József főtitkár fekvő beteg lévén, a titkári tisztséget Sztérenyi József iparfelügyelő s szerkesztő, egyesületi jegyző vitte.

A gyűlés megnyitása után Bartha Miklós alelnök nagyhatású beszéddel szónoki hévvel mondott beszédében üdvözölte a választmányi tagok nevében Gróf Bethlen Gábort és Gróf Kun Gézát azon alkalomból, hogy az erdélyi ev. ref. kerület tulnyomó többsége oly jelkes tüntetés mellett egyházkerületi főgondnokokká választá őket. E beszédre Gróf Bethlen Gábor szép szavakban felelt s megköszönve a megtiszteltetést, biztositá a gyűlést, hogy ő mindég az Emke érdekeit fogja mindenekelőtt szem előtt tartani.

A jegyzőkönyv s titkári jelentés felolvasása után a gyűlés áttért a napirendre. Kuun István gróf javaslata az algyógyi birtok kezelése tárgyában áttételt a székely szakosztályhoz jelentés-tétel végett. Kinoshatást keltett Román Miron gör. kel. érsek-metropolijának a zászlószenntelés alkalmából az elnökhöz írt az együletet gyanusító és sértő hivatalos átirata. Ugyanis gr. Bethlen Gábor az iránt fordult volt hozzá, engedné meg, hogy a szegesvári gör. kel. esperes ki erre készséggel vállalkozott — a többi felekezetek lelkészei mintájára szintén felavassa a lobogót. Erre a metropolita hivatalosan azt felelé, hogy ő nyílt ellensége ezen a kulturegyesületi mozgalmaknak, melyek csak e magyarság erősítésére szolgálnak és más nemzetiségűeket csak akkor támogatnak, ha biztosak abban hogy azokat megmagyarosíthatják s a magyar nemzetbe beolvashatják, ennél fogva nem is engedi meg az esperesnek a zászló felszentelését.

Ezen átiratot a választmány nagy indignációval fogadta, kimondván, hogy az abban foglalt gyanusítást határozottan visszautasítja, mert arra az érsek sem az egyület alapszabályaiból, sem munka programjából, sem eddigi multjából és működéséből alapot nem merithet. Erről az érsek értesítettet fog.

Fekete közsgben Emke-iskola határozatot felállíttatni, melyre 2000 frt építési s évi 400 frt tanítói fizetés előirányoztatott.

A balászfalvi iskolához tanítóul Hentze Imre, tanítónővé Pallos Verona választatott. Az iskola ünnepélyes felszentelése e hó 20-án lesz, melyre kiküldettek az ig. választmány részéről Bíró Béla kanonok vezetése alatt Sándor József főtitkár, Sztérenyi József jegyző, Merza Lajos pénztáros, Szabó Samu és Horváth László választmányi tagok. A m. n. sombori iskolához tanítónak Papp Gábor választatott.

A titkár-segédi állás betöltése alkalmából általános belkezelési ügyrend megállapítása válván szükségessé, tervezet készítésére kiküldetett egy bizottság.

Az irodalmi szakosztály ajánlatára körlevél fog intéztetni az összes megyei választmányokhoz népdalkörök létesítése tárgyában a magyar dalok terjesztésére. A Kárpátgyűlés ügyében kiküldött bizottság felhivatni határozatot, sürgős jelentéstételre.

A brassó megyei választmány meghívása a f. hó 27-én tartandó közgyűlésre nagy örömmel fogadtatott, valamint a Székely Mózes emléktábla leleplezéséről szóló jelentés is. A gyűlés felhívta a választmány tagjait, hogy lehető nagy számban vegyenek részt a brassói gyűlésen. Hivatalos képviselőül addig is Koós Ferenc és Sztérenyi József választmányi tagok küldettek ki.

Örvendtes tudomásul vétetett a brassói választmány jelentése színészeti szakosztályának sikeres működéséről.

Több kisebb jelentőségű folyó ügy elintézésé után a gyűlés az elnök éljenzetetésével véget ért.

Felhívás

Brassó város t. csizmadia- és cipésmestereihez.

A honvédelmi minisztérium bórnemű szállításának biztosítására a pályázat még a f. évben iratván ki, szükséges, hogy az érdekelt iparosság kellő időben tájékozzék és foglaljon állást.

Ennél fogva felkéretnek ezennel Brassó város t. csizmadia- s cipésmesterei, sziveskedjenek csütörtökön f. hó 17-én d. u. 3 órakor a polgári kör helyiségeiben tartandó értekezletre lehetőleg nagy számban megjelenni.

A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület.”

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Lapunk azon tisztelt előfizetőit, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük hátrálékaik mielőbbi szives beküldésére.

Személyi hírek. Gróf Bethlen Gábor Kis-N.-Küküllőmegyei főispán s Emke-elnök vasárnap Kolozsvárról székhelyére érkezett, ma azonban két heti tartózkodásra Kolozsvárra utazott, hol dr. Brandt egyetemi tanár massage-kurájának veti magát alá. —

Sándor József, az Emke érdemekben gazdag főtitkára, mint mély részvétellel értesülünk, több nap óta fekvő beteg.

Üdvözet. A székelyföldi iparmuzeum felügyelőbizottsága Sztérenyi József m. k. iparfelügyelőt hivatalba lépése alkalmából igen meleg hangú átiratban üdvözölte.

Esperességi főfelügyelő beigtatás. A brassóme-goei ág ev. magyar esperesség újonnan választott főfelügyelője, Fabiny Ferencz kir. táblai bíró beigtatása f. évi november hó 2-án fog megtörténni.

Közigazgatási bizottsági ülést tartott tegnap d. e. Brassó megye közigazgatási bizottsága, melyről térszűke miatt csak jövőre referálhatunk.

Haynald jubilaum. Hajnald Lajos bibornok-érsek 50 éves papi jubilauma alkalmából ma d. e. nagy ünnepi mise tartatott a helybeli róm. kath. plebániatemplomban.

Magyar színészet. Miklós színtársulata tegnap Suppénak régi operette-jével „Az ördög a földön” zárta be előadásainak sorozatát. A megelőző napokon színre hozatott Katona „Bánk Bán”-ja, Offenbach „Trapezunti hercegnő”-je, Dereky egy újabb népszínműve „Kondorosi szép csaplárné” és az „Eiffel-torony kisasszony” cz. bohózat: a legkülönbözőbb irányú és értékű darabok egész sora, melylyel a rendelkezésünkre álló helyszűke miatt behatóan nem foglalkozunk, annál is inkább, mert a felsorolt darabok közül a jókat a közönség úgy is ismeri, a gyengébbeket pedig eo ipso mellőzhetjük. E helyett inkább összefoglalni akarjuk nézetünket a társulatról és működéséről. Ha Miklós személyzetével nem is valóította meg mindenben a hozzáfűzött várakozást, mégis társulata jobbt mint az utolsó években városunkban megfordult bármely más magyar színtársulat. Egy néhány tagja szép tehetségével érdemszerűleg meghódította magának a közönség rokonszenvét. Így a színműben Rónai Karola, Miklós Ilonka, Petrovics Ilka, Lipcseiné, a társaság igazgatója, Kovács; az operetben iskolázott csengő hangjával, fesztelen üde játékaival a közönség kedvence: Feketéné, aztán Kömley, Nyiregyházy, Csige, Kendy. A társulat ezen tagjainak felsorolásával azonban nem akarunk igazságtalanok lenni a többiek iránt, kik közül akárhány hasznavehetőnek bizonyult, bár egyes szerepkörökre nem volt meg a szükséges erő. Hogy pld. csak egy-kettőt említsünk érezhető volt egy altista nő hiánya az operettben, és egy intrigansé, ki Biberchat (Bánk Bán) vagy Kostilt (Thurán Anna) tőrhetően játszott volna. Miklós Gábor más szerepekben ismételt szép sikert aratott, de ilyen feladatok megoldására nem rendelkezett elég simasággal s hajlékonysággal. — Az előadott 16 darab közül Bánk Bán-nak minden méltányos igényeknek megfelelő, sikerült előadásán kívül, valamint Pailleronnak egy népszínműve, Thurán Anna s a bár kissé kopott de még mindég közönséget vonzó Czigánybáró kivételével a többi oly értéktelen darab s oly fogyatékosan adatott elő, hogy a felsoroltak kivételével azoknál szívesen lemondunk volna. Ugy gondoljuk, hogy a tervezett 16 előadásra becsebb darabokat lehetett volna a tényleg színrehozottaknál kiválasztani. A czélszerűtlen választás okozhatta gyakran a közönség részvételenségét: igazán jó darab s jó előadás alkalmával a színház egészen megtelt, bár a czirkusz előadásai, egy-néhány hangverseny, közvacsora, talán a szép idő által a közönség a színházról elvonatott. A mint tehát Miklós meglehetett elégedve azon érdeklődéssel, melylyel a közönség vállalata iránt viseltetett, úgy a közönség nagyjában Miklósval is, már csak azért is, mert a városunkban erősen compromittált magyar színésznek jobb nevet szerzett. S azért meggyőződésünk, hogy ha a személyzetben, a műsorban jelzett hiányokat kiegészíti s jövőben visszatálna jönni, a közönség fokozott érdeklődése s támogatása nem fog hiányozni.

Erdőégés. Mint értesülünk, a tatragi és bodolai erdők égnak. A tűz már öt napja dühöng. Oltásról szó sem lehet.

A városkapitányság szives figyelmébe ajánljuk, hogy jó volna a vasútról bevezető utnak öntözéséről gondoskodni, mert az ut oly poros, hogy a kocsikon bejövő utasok egész portengerbe borítottatnak.

Rendőri hírek. (Gyujtogatató.) A f. hó 8-iki óbrassói tűz gyujtogatásból eredőnek bizonyulván, a tetteit sikerült is kideríteni. A gyanyu Olescher György, lopás miatt többször büntetett, csavargó ácslegényt terbelte, ki csakugyan be is vallotta, hogy ittás állapotban gyujtotta alá a házat. Ugyanekkor kitűnt, hogy ő f. 10-én betört Miesz K. óbrassói lakásába, honnan ruhákat, fehérneműeket, egy ezüst remontoir órát lánczczal elloptott. Olescher e tettet is bevallván, a büntető-bíróságnak átadatott.

Munkás tolongás. A botfalvi czukorgyár hihetőleg meg fog nyílni még e hó folyamán. A munkások

minden felől csak úgy tolongnak e gyárba, úgy hogy a vasuti vonatok nem képesek azokat mind felvenni. Vasárnap is Ágostonfalvától kezdődőleg ott maradtak az összes munkások az állomásokon, oly zsufoltak voltak a vonatok. E gyár 800 munkást fog állandóan foglalkoztatni.

Felvilágosítások ruméniai czégekről. A kereskedelmi miniszter rendeletéből a brassói kereskedelmi és iparegyesület ezennel figyelmezteti a hazai kereskedőket és iparosokat, hogy ruméniai czégek fizetéképességére vonatkozó tudakozódásokat jövőre csak ruméniai kereskedelmi kamarákhoz intézzenek, minthogy máshonnan jövő ilyenmü felvilágosítások esetleg hamisak lehetnek.

Halálozás. Stenner-Fischer-Sarolta urnő vasárnap d. e. 49 éves korában meghalt.

A brassói magyar dalárda működő tagjai közgyűlést tartottak azon hirlapi vita alkalmából, mely lapunkban közelebb lefolyt és helyeselve Józsa Mihály ur magatartását, elítélték, hazafiatlannak, pöffeszkedőnek mondták ki lapunk álláspontját, melylyel a dalárda minden diplomáciai összeköttetését megszakítja. Ily értelmü hosszú nyilatkozatot hozott hozzánk a dalárda választmányának két tagja. Mi a sértő hangnyilatkozat közzétételét meglagadtuk ugyan, de nem tehetjük, hogy azért az érdeklődő közönség figyelmét fel ne hívjuk ezen nyilatkozatra, mely valamely más lapban fog megjelenni, de hogy melyikben, azt természetesen nem mondhatjuk meg.

Hibaigazítás. Lapunk szombati számában Koós Ferencz ur nyilatkozatának 14. sorában értelemzavaró hiba fordul elő. E mondat így olvasandó. Pártoló tagja vagyok és leszek ezután is a dalárdának, de a választmány nyilatkozata után nem fogok eljárni a közgyűlésekre.

A szerkesztő postája.

Józsa Mihály ev. tanító urnak. — Brassó. Ön szives volt újabb czikkel megtisztelni bennünket. Ennek hangja még sokkal megtisztelőbb, mint az első volt. De mi szerénységünkben nem kérünk a sok megtiszteltetésből és ezért nem vagyunk hajlandók e második czikket közzétenni. Mert mi közöltünk egy közérdekű czikket. Ön arra felelt. Mi szerkesztőségi jogunknál fogva, melyet talán senki e világon kétségbe nem vonhat, megvédelmezve a lapunkban megjelent cikk álláspontját, fejlegettük az ön cikke állításainak tarthatatlanságát. Azaz: ön támadott, mi védelmeztünk. Ezzel tehát vége volna az egésznek. E helyett ön folytatni akarja. Engedje meg ön azt nekünk, hogy mi ezt ne engedjük meg önnek, mert akkor vége-hossza nem volna az ily vitának. Ha azonban becses kéziratát másutt akarja közzétételni, nehogy újból való leírással fárasztzuk, rendelkezésére bocsátjuk azt.

T á v i r a t o k.

Berlin, okt. 14. (A „Brassó” eredeti távirata). A czár tegnap d. u. 4 óra 17 perczkor elutazott. A bucsuzás a császári palotában történt, de a császár a vasutnál is megjelent. A két uralkodó igen szívélyessnn bucsuzott el egymástól. A vasulnak mentén orosz területen nagyon sok katonaság van elhelyezve.

Süketeknek. 155 32--50

Egy egyén, a ki egy egyszerű szer által meggyógyult 23 évi süketésgből és fülzugásból, kész annak leírását német nyelven mindenkinek ingyen elküldeni. Cím: J. H. Nicholson, Wien XI., Kolingasse 1

Brassói vasutforgalom.

Vonatindulások: a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 5 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor b) Bukarest felé: gyorsvonat reggel 5 óra 3. percz és délután 2 óra 14 perczkor. **Vonatérkezések:** a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 órakor; vegyesvonat este 8 óra 32 perczkor. b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 5 perczkor s éjjel 10 óra 17 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonal érkezik Predeálról.

Brassói piaci árfolyam.

— A pesti m. keresk. bank jelentése. —

Brassó, 1889. október hó 15-én.

Román párpénz	à 20 frankos	9.43 vétel	9.44 eladás
» Ezüstpénz	» 20 »	9.40 »	9.45 »
Napoleon d'or (aranypénz)	» »	9.46 »	9.47 »
Török lira	» » »	10.73 »	10.75 »
Arany	» » »	5.60 »	5.62 »
Orosz papírrubel	» » »	122.50 »	123.— »

Társzerkesztők:

— Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Segesvár.) Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyössi István (D.-Szent-Márton)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Sztérenyi József.

Sz. 10974./1389. Nagy-Küküllőm. alispánjától.

Hirdetmény.

Minthogy a halászatról szóló 1888. évi XIX. t. cz. 3. §-a és az ezen törvény végrehajtása tárgyában kiadott rendelet 2. §-a értelmében mindazok, akik a halászati jogot 1889. évi május hó 1-ig oly vízterületen gyakorolták vagy gyakorolják, a melynek medre tulajdonukat nem képezi, ezen jogot csak azon esetben tartatják meg, ha bezárólag 1890. évi április hó 30-ig abbéli jogukat nálam bejelentik s ennek folytán jogosultságukat kimutatják; felhívom tehát az érdekelteket, hogy az előbb említett határidőig bejelentéseiket hozzám annyival is inkább adják be, mivel ellenkező esetben jogukat tovább nem tarthatják meg. Tájékoztatom megjegyzem, hogy a jogosultság kimutatására szolgáló bejelentésekben a község, valamint a parti birtokokosok megjelölésével pontosan körülírandó azon vízterület fekvése és kiterjedése, melyen a halászati jog igényeltetik.

A jogosultság kimutatására a fenn idézett törvény 3. §-a értelmében elegendő az is, ha a halászati jognak 20 évi békés birtoklása bebizonyíttatik.

Szegvár, 1889. évi szept. hó 30.

(493) 2-3

Szoboszlai, alispán.

Szám 3460.—1889. tllkvi.

Arverési hirdetményi kivonat

A fogarasi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dobria Moise Juon végrehajtónak özv. Cornella Maria végrehajtást szenvedő elleni 415 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbírósa) területén lévő F.Szombatfalva községben fekvő, a felső-szombatfalvi 84. sz. számú telekjegyzőkönyvben

Helyrajzi sz. Kikiált. ár.	Helyrajzi sz. Kikiált. ár.
211, ingalt. 184 frt	4804, ingatl. 6 fr.
212, „ 17 „	4837, „ 10 „
2372, „ 4 „	4844, „ 1 „
2518, „ 12 „	5242, „ 9 „
2950, „ 6 „	5244, „ 9 „
2996, „ 18 „	5365, „ 77 „
3052, „ 2 „	6647, „ 34 „
3285, „ 18 „	6764, „ 2 „
3530, „ 9 „	9307, „ 2 „
3962, „ 5 „	9413, „ 2 „
4049, „ 4 „	9420, „ 4 „
4056, „ 2 „	9427, „ 6 „
4224, „ 1 „	9533, „ 4 „
4229, „ 9 „	9540, „ 4 „
4515, „ 33 frt-ban	9957, „ 33 frt-ban

ban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az 1889. évi november hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor Felső-Szombatfalvi község házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz.

170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarás, 1889. május hó 24.

A kir. járásbírósa telekkönyvi hatósága:

(372) 1-1

Nagy Lázár, kir. aljársbíró

Hirdetmény.

A Brassó városi 1890. évre való képviselőtestület számára leendő legtöbb adót fizetők lajstroma végleges megállapítása céljából, alóli bizottság — az 1886. évi XXII. t. cz. 33. §-a értelmében — f. évi október 16-ik napján a városi tanácsház termében nyilvános ülést tartand délután 4 órakor.

Erre az érdekeltek figyelmeztetnek.

Brassó, 1889. október hó 9.

A Brassó városi legtöbb adót fizetők özszeirő bizottsága nevében:

Juon Lengeru, elnök.

Figyelmeztetés!

A mezőgazdasággal való felhagyás végett eladok kocsikat, ekéket, szánokat, boronákat, vetőgépet, szalmát és almot, burgonyát és cukorrépát a mezőn, méheket mozdítható építkezéseikkel; bérbe adok szántóföldeket, kerteket, valamint a teljesen ujonnan helyreállított agyagáru-gyárat, mely utóbbi, valamint több, különösen a legjobb ivóviznek jelenléte és szép fekvése által különösen építkezésre alkalmas telkeket örök árban is eladok.

Lukhardt O.

Bolonya 600.

(394) 3-3

Legolcsóbb, legbiztosabb
legjobb s legrégibb

TRÁGYASZER

ezukorrépa, komló, szőlő, burgonya, len, vetemények, valamint általában mindennemű mezei termékek számára mely tartós határu minden földben, a mi bizonyítható számos hírneves mezőgazdasági tekintély nyilatkozatával, — a

concentrált marhatrágya,
(Engrais de boeuf)

melynek nagy szerves szén-sav-, phosphor- és káli-tartalmaért 60% szerves alkatrészt mellett kezesség vállalattal.

SAXL TESTVÉREK
első cs. kir. szabad. osztrák-magyar
concentrált marhatrágya-gyára
Temesváron.

Közp. iroda: Wien. III., Rennweg 20/51.
Minták s rüpatok
ingyen és bérmentve küldetnek.

A t. cz. közönség becses figyelmébe!

a Háromszéki lisztraktárban

(Molnár J Brassó, főpiacz Lenszer)

10¹/₂ krért igen szép fehér és erőteljes jó kenyérliszt kapható. Egyszeri kísérlet teljesen elégséges és minden további dicséretet feleslegessé tesz.

Tisztelettel

Molnár J. műmalomtulajdonos.

Tisztelettel hozom a n. é. közönségnek és t. vevőimnek tudomására. hogy czipőárúüzletemet a nagy-utca Wächter-féle sarokból f. é. Szent-Mihály napján az átellenben fekvő 540. sz. nagy-utca, Fabricius-féle házba (Zintz H. fűszerkereskedése mellé) helyeztem át, s azt a legdivatosabb és legtartósabb árukkal látom el. Tisztelt vevőimnek eddigi bizalmáért köszönetet mondva s továbbra is pontos és jutányos kiszolgálást ígérve, bátorodom a n. é. közönség becses pártfogásáért esdekelni.

Egy nyelvismerettel bíró üzletleány, azonnal alkalmazást nyerhet nálam.

Teljes tisztelettel

Molnár Zs.

Üzletvezető:

Biró Gyula.

1-3

TUTSEK E. temetkezési intézete

Brassó, Nagy-utca 481. sz. alatt, a Tehénpiacz sarkán.

Alapított 1879-ben.

Ajánlja a jelen kívánalmaknak megfelelő, dúsan felszerelt raktárát mindennemű **temetkezési czikkekből**, a legolcsóbb félektől a legfinomabb, izléses kiállításukig, — nagyon jutányos árak mellett. **Művirág-koszorúk és koszoru-szalagokból** nagy kiválasztás. — Bizományi gyári raktár az első bécsi, légmentes szilárd készülékű

éreczkoporsókból.

Saját asztalosműhelyében készített minden fajta **fakoporsókat** nagyon csinosan és szilárdul készítve, melyeket olcsó árakban árusít. Saját halotti **diszkocsi** a szükséges halottvívőkkel.

Továbbá átvállal teljes kiállításokat is olyformán, hogy az illető gyászolóknak épen semminemű utánjárásuk nem leszen, és ilyeneket az illető vallásfelekezet rendje és szokása szerint olcsó árban intéz el.

Végül pedig bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani hatóságilag engedélyezett

közvetítő és cselédszerző intézetemet,

előre is biztosítván a n. érd. közönséget szolid és egyenes eljárásom felől.

Becsés pártfogásért esd kiváló tisztelettel

(32) 17-24

TUTSEK E.

„ALBINA”

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe

kereskedőknek és iparosoknak

jelzalog biztosíték, vagy értékpapír fedezet mellett

nyílt hiteleket (contó-kurrent) ad 6% kamatra,

jó váltó-fedezet mellett 6-¹/₂ %ra.

(231 b) 9-*

Bővebbet az intézet irodájában

Brassó, főtér 90. sz. a. naponként

8-2 óráig.

Brassó, ALEXI könyvnyomda a.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Bécs, 1873. Érdem-érem.	Páris, 1867. Bronz érem.	London, 1878. Disz-oklevél.	Német-Palánka, 1887. Arany érem.
----------------------------	-----------------------------	--------------------------------	-------------------------------------

CSIK JÓZSEF

cs. és kir. kizárólag szabad. első szerémi

Portland cement- s vízhatlan mészgár

Beocsinban.

Központi iroda és raktár: Budapest V., Rudolf-rakpart 8.

ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland cement és vízhatlan meszt,

melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállíttatnak.

← Árjegyzék s magyarázat kívátra készséggel megküldetlik. →

Kecskemét, 1872 Ezüst érem.	1875. Ujvidék, Arany érem.	Szeged, 1878. Érdem-érem.	Trieszt, 1882. Arany érem.
--------------------------------	-------------------------------	------------------------------	-------------------------------